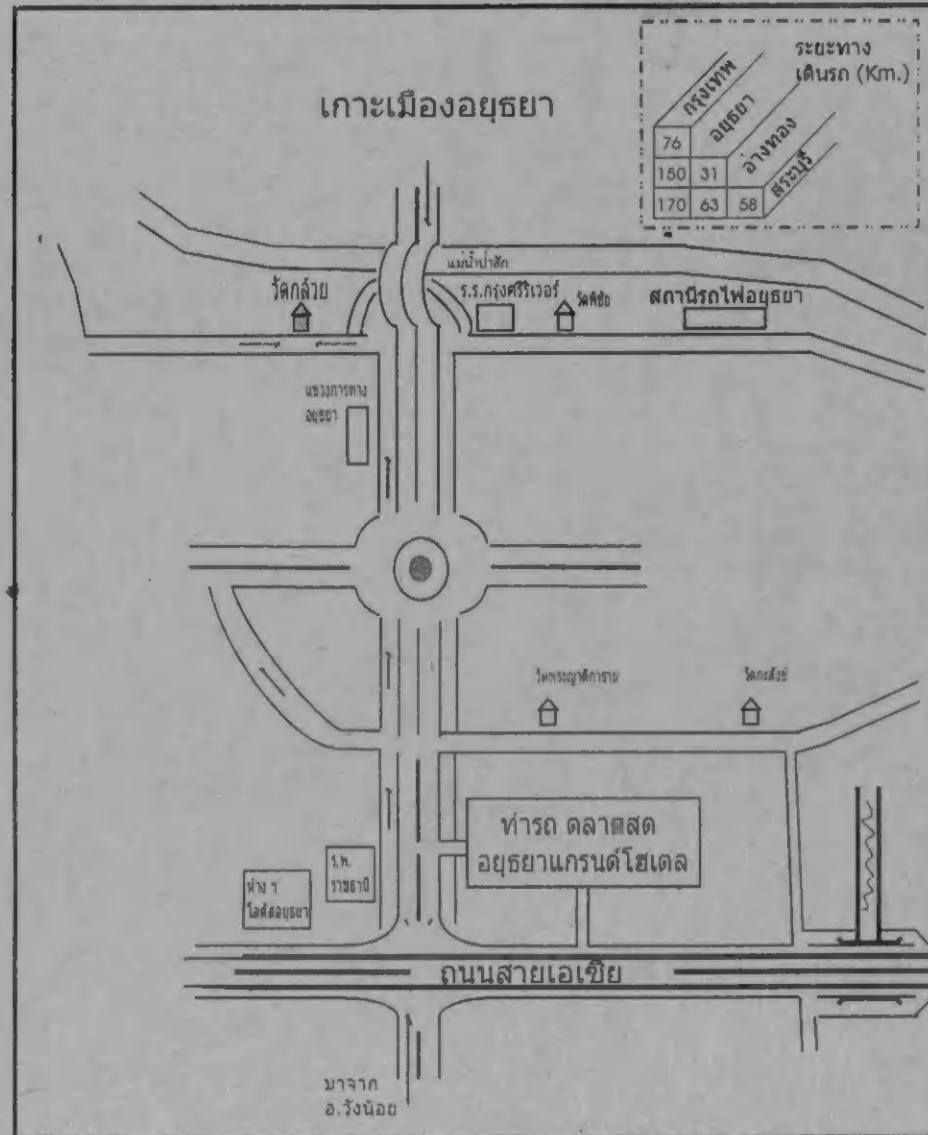

เส้นทางร่วมบุญ กราบพระขอพร เติรมสิริมงคล

ณ วัดกลวญ หมู่ ๑๑ ตำบลกะมัง อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

พระครูประกาศญาณสุนทร (นิพนธ์)

เจ้าอาวาสวัดกล้วย

63 หมู่ 11 ต.กะมัง อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา 13000

โทร. 035-242768 , 089-9802421

พระครูประกาศญาณสุนทร เจ้าอาวาส

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๐ ถึงปัจจุบัน

พบใหม่

ขอให้ทุก ๆ ท่านปราศจากทุกข์ มีแต่ความสุขตลอดปี ๒๕๕๕

-๑-

ความเป็นมาของวัดกล้วย

ทิศทาง

วัดกล้วยเป็นวัดที่สร้างขึ้นในสมัยกรุงศรีอยุธยา ประมาณปี พ.ศ. ๒๒๑๑ (ยุคของสมเด็จพระนารายณ์มหาราช พ.ศ. ๒๑๕๕ - ๒๒๓๑) ตั้งอยู่ติดแม่น้ำป่าสัก นอกเกาะตัวเมืองอยุธยาไปทางทิศตะวันออก ใกล้กับสะพานข้ามแม่น้ำนเรศวร (แม่น้ำป่าสัก) หรือห่างจากสถานีรถไฟอยุธยาประมาณครึ่งกิโลเมตร ถ้าเดินทางด้วยรถยนต์จากกรุงเทพ ฯ มาทางถนนสายเอเชีย เมื่อตรงเข้าสู่ตัวเมืองจะถึงวงเวียนเจดีย์ เลี้ยวซ้าย ตรงเข้ามาจนข้ามทางรถไฟจะเห็นถนนสายเล็ก ๆ เลียบทางรถไฟ จึงเลี้ยวขวาเข้าไปประมาณ ๕๐๐ เมตร จะพบวัดกล้วยทางด้านซ้ายมือ หากตรงไปอีกประมาณ ๒๐๐ เมตร วนได้สะพานขึ้นสะพานปรีดีพนมยงค์ จะสามารถเข้าสู่ตัวเมืองอยุธยาได้

ที่ตั้ง

วัดกล้วย ตั้งอยู่เลขที่ ๖๓ หมู่ ๑๑ ตำบลกะมัง อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีเนื้อที่วัด ๑๑ ไร่ ๑ งาน ตั้งกมหนากาย เป็นวัดที่สร้างในสมัยกรุงศรีอยุธยา ประมาณ ปี พ.ศ. ๒๒๐๐ ในสมัยของสมเด็จพระนารายณ์มหาราช พ.ศ. ๒๑๕๕-๒๒๓๑ ตั้งอยู่นอกกำแพงเมืองของเกาะกรุงศรีอยุธยาทางทิศตะวันออก

บริเวณที่ตั้งวัดกล้วย เป็นเกาะมีน้ำล้อมรอบตัวเกาะ เนื้อที่กว้างยาวประมาณ ข้างละ ๓ กิโลเมตร ทิศเหนือ เรียก คลองกะมัง ทิศตะวันออก เรียก คลองคูสิต ทิศใต้ เรียก คลองข้าวสาร ทิศตะวันตก เรียก แม่น้ำป่าสัก แม่น้ำป่าสักมีผู้เล่าว่าเดิมเป็นคูน้ำกว้าง ๓ วา เพื่อป้องกันข้าศึกสงคราม จึงขุดเพิ่มเป็น ๕ วา บริเวณตัวเกาะเป็นที่ราบลุ่มน้ำท่วมทุกปีบริเวณแขวงทางหลวงอยุธยา บริเวณชุมชนวัดกล้วย เป็นที่ทำนามีวัดอยู่ ๓ วัด คือ วัดกล้วย หรือ วัดกรวย วัดพิชัยสงคราม วัดโพธาราม (ถูกยุบไป อยู่ตรงทางขึ้นสะพานนเรศวร) เกาะวัดกล้วยมีคลองขนาดใหญ่ตัดกลางเกาะเรียกว่า คลองโพธารามอยู่ตรงข้างตลาดอุทุมพรทางขึ้นสะพานนเรศวร ข้างแขวงทางหลวงอยุธยา

อวราชวัตถุของวัดกล้วยในอดีต

วัดกล้วยที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ คือ โบสถ์-วิหาร พระประธาน ใบเสมา เจดีย์ กำแพงวัดที่ตั้งตัวโบสถ์ในปัจจุบันเดิมเป็นวิหาร ที่ตั้งตัวศาลาการเปรียญปัจจุบันเดิมเป็นโบสถ์ มีพระประธานโบสถ์เก่าทำด้วยหินแกะอยู่บนศาลาการเปรียญ ชาวบ้านเรียกกันว่าหลวงพ่ोजิน ใบเสมาแกะสลักด้วยหิน เขตวัดทางทิศใต้ติดกับทางเข้าประตูวัดติดกับทางรถไฟ มีฐานเจดีย์ใหญ่ ปัจจุบันเป็นถนนรอนงค์ ริมแม่น้ำป่าสักมีอิฐเป็นแนวกำแพงวัด

ถาวรวัตถุในปัจจุบัน

บริเวณวิหารเดิม เมื่อปี 2483 พระครูอินทวุฒิก (ถ้วน อินทปัญโญ) บิดาของ พระครูวิชัยกิจจารักษ์ (อุดม) พร้อมด้วยนายประเสริฐ มีสมวงศ์ (บิดาของพระพรภิรมณ์ อดีต นักร้อง นักแสดง) ได้ร่วมกับชาวบ้าน ร่วมกันสร้างโบสถ์ และหล่อพระประธานใหม่ ชื่อ พระศรีศากยมุนี.

(ศาลาการเปรียญ)

ศาลาการเปรียญของวัดกล้วย เดิมอยู่ติดกับแม่น้ำป่าสัก เมื่อปี 2491 หลวงปู่ถ้วน อินทปัญโญ อดีตเจ้าอาวาสวัดกล้วย (ได้ย้ายศาลาการเปรียญมาตั้งที่บริเวณโบสถ์เก่า ประดิษฐานพระประธานโบสถ์เก่าไว้บนศาลาการเปรียญ

งานศิลปะ วัฒนธรรม

หน้าบรณโบสถ์ หน้าบรณศาลาการเปรียญที่ทำด้วยไม้สัก ปัจจุบันหาหายาก ฝีมือการแกะสลักเป็นฝีมือของนาย บัว ถัดมา บิดาของพระอาจารย์ อุดม วัดพิชัย สงครามพระอาจารย์อุดม ท่านบวชเณรอยู่ที่วัดกล้วย ศาลาทำน้ำทำด้วยไม้ ปัจจุบันในอำเภอพระนครศรีอยุธยาเหลือน้อย ความสำคัญของ ถาวรวัตถุของวัดกล้วย คือ หน้าบรณโบสถ์ หน้าศาลาการเปรียญ พระประธานโบสถ์ สมัยกรุงศรีอยุธยา ที่ทำด้วยหิน ศาลาทำน้ำทำด้วยไม้

(แม่น้ำป่าสัก - ศาลาทำน้ำวัดกล้วย)

ปัจจุบันเป็นเส้นทางรถขนส่งทางน้ำทางเรือ เส้นทางรถท่องเที่ยวทางน้ำเป็นเส้นทางแบ่งเขตป้องกันข้าศึกในสมัยกรุงศรีอยุธยา ถ้ายืนอยู่ที่ท่าน้ำวัดกล้วย จะมองเห็นกำแพงเมืองเกาะกรุงศรีอยุธยา จะมองเห็นสะพานราชมารดา สะพานปรีดีธำรง ที่เคยถูกระเบิด ๓ ลูก ในสงครามโลก ครั้งที่ ๒ ปี ๒๔๘๕ แม่น้ำป่าสักในอดีตกรุงศรีอยุธยา บริเวณวัดกล้วยเป็นที่จอดเรือสินค้าของชาวกำแพงเพชร ชาวพิษณุโลก -เจดีย์หลวงปู่โตน-

เจดีย์ปู่โตน อดีต เจ้าอาวาสวัดกล้วย รูปที่ ๖ มรณภาพ เมื่อปี พ.ศ.๒๔๖๓ อายุ ๘๐ กว่า เจ้าอาวาสวัดกล้วยรูปที่ ๗ คือ พระอาจารย์เนย ธาธิกาน พ.ศ. ๒๔๗๑ รูปที่ ๘ คือพระครูอินทวุฒิก (ถ้วน อินทปัญโญ) เจ้าอาวาสวัด รูปที่ ๙ คือ พระครูประกาศญาณสุนทร (นิพนธ์) เจ้าอาวาสองค์ปัจจุบัน

แผนงานอยุธยาทางมรดก

อำเภอพระนครศรีอยุธยา มีอยู่วัดหนึ่งตั้งอยู่ที่ตำบลหอรัตนชัย คือ วัดประสาท มีอดีตเจ้าอาวาสเป็นเจ้าคณะอำเภอพระนครศรีอยุธยา คือ พระครู โปศราณนุรักษ์ วัดนี้มีพระพุทธรูป ศักดิ์สิทธิ์สมัยกรุงศรีอยุธยาองค์หนึ่ง ชื่อหลวงพ่อกว เป็นที่นับถือของชาวชลบุรีมาก เพราะท่านให้ทั้ง โชคลาภ และการรักษาโรคต่าง ๆ ด้วยน้ำมนต์ (อยู่ข้างโรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์)

วัดประสาทนี้ มีศิษย์เป็นผู้ว่าราชการจังหวัด ๔ ท่าน เป็นอธิบดีและเจ้าของบริษัท เป็นเจ้าของโรงเรียนสอนตัดเสื้อผ้า สอนเสริมสวย ชื่อเกศินี อยู่ในกรุงเทพฯ

มีพระถูกวัดถูกขอตัวไปเป็นเจ้าอาวาสหลายวัด เพื่อพัฒนาวัดให้อยู่ในโครงการอยุธยา มหามงคล ๘๐ พรรษา ของในหลวง คือ

๑. พระภิกษุเลื่อน ไปพัฒนา วัดไก่ อ.บางปะหัน ๒. พระภิกษุณิพนธ์ สวัสดิสุข ไปพัฒนาวัดกล้วย
๓. พระภิกษุธีรวัฒน์ ไปพัฒนาวัดตะโพนเคเคอ อ.อุทัย ๔. พระภิกษุสมเกียรติ ไปพัฒนาวัดราชประดิษฐฐาน
๕. พระภิกษุประเสริฐ ไปพัฒนา วัดวงษ์ทอง ๖. พระราชทานนันทารักษ์ (สุชาติ ฐานิสฺสโร) ไปพัฒนาวัดกษัตริราชวรวิหาร ๗. พระภิกษุสมชาย พัฒนาวัดประสาท ๘. พระภิกษุสมจิตร วัดช้างใหญ่ (หลวงพ่อกว)

อยุธยาทางมรดก

เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๔๘ วัดกล้วยได้เข้าร่วมโครงการอยุธยา มหามงคล ไหว้พระ ๙ วัด ของการท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชื่อของวัดกล้วยเป็นมรดกมรดก ดินอันดี ๙ วัด ประชาชนให้ความสนใจมาก เพราะทำอะไรจะได้ผ่านอุปสรรคได้ง่ายขึ้น

วัดกล้วยขอเปิดประตูโบสถ์ต้อนรับผู้ใจบุญ ตั้งมหัศจรรย์ก็เกิดขึ้นกับวัดกล้วยทันที เมื่อพระบรมสารีริกธาตุพระอัฐิธาตุของพระอริยะสงฆ์หลายจังหวัดของประเทศไทย มีผู้นำมาถวายไว้ที่วัดกล้วย เพื่อเป็นศูนย์รวมใจของคนไทยทั้งประเทศได้มาขอพร

สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) เปิดทางให้ประชาชนเข้าวัดกล้วย

พระอาจารย์ไชยวัฒน์ อภิวัฒน์ พระภิกษุผู้นำาติโยมสร้างพระใหญ่กำลังแผ่นดิน ที่อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ท่านได้รับนิมิตจากสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) และบรรพบุรุษของไทย ได้ขอให้ท่านมาจัดสถานที่ต้อนรับพระบรมสารีริกธาตุที่วัดกล้วย จังหวัดอยุธยา

วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๘ พระอาจารย์ไชยวัฒน์ อภิวัฒน์ และสมาคมคนจีนโพธิ์สถาน มงคลชัย ประมาณ ๒๐๐ คน ได้มาจัดสถานที่ต้อนรับพระบรมสารีริกธาตุและพระธาตุของพระอริยะสงฆ์ที่วัดกล้วยตามความฝัน

คณะกรรมการสูงสุด ปลัดกระทรวงเกษตร ทุนคู่ ณ วังน้อย คณะศิษย์ของพระอาจารย์ไชยวัฒน์ อภิวัฒน์ ได้มีมติให้พระสงฆ์จีน มาทำพิธีทางจีน ถวายภัตตาหารเพล พระภิกษุสงฆ์ไทย ๓๓ รูป ตั้งโรงทานและสิ่งของกับชาวบ้านสินค้าใช้จ่ายเป็นเงินแสน เพื่ออุทิศส่วนบุญกุศลให้กับดวงวิญญาณของนักบวชสมัยกรุงศรีอยุธยา และทหารตำรวจ ประชาชนที่เสียชีวิตจากความไม่สงบสุขจากจังหวัดภาคใต้ของไทย และผู้ที่เสียชีวิตจากคลื่นยักษ์สึนามิ เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๔๗ ดวงวิญญาณผู้รักษาแผ่นดิน

พระภิกษุจากจังหวัดเชียงใหม่

เมื่อเดือนเมษายน ๒๕๔๕ พระอาจารย์เปล่ง ประภัสโร วัย ๘๕ ปี สำนักปฏิบัติธรรมทางดง อำเภอลำดอง อำเภอลำดอง จังหวัดเชียงใหม่ ท่านได้รับความฝันจากหลวงปู่เทพโลกอุดร (หลวงตาคำ) และบรรพบุรุษผู้เป็นนักบวชชื่อนามของไทย ให้ท่านมาทำบุญกุศล ให้บรรพบุรุษของไทยที่วัดกล้วย จังหวัดอยุธยา

ครูบาครีเทพ คำบลแม่เตี้ย อำเภอมอทอง จังหวัดเชียงใหม่ นำคณะศิษย์ (ธนาคารกรุงเทพ) มาทำบุญที่วัดกล้วย และขออัฐิธาตุของพระครูอินทวิมล (ท่าน อินทปัญโญ) อดีตเจ้าอาวาสวัดกล้วยไปให้ชาวจังหวัดเชียงใหม่กราบบูชา เพื่อความเป็นสิริมงคลของชาวเชียงใหม่

พระภิกษุจังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย ท่านสัมผัสกับหลวงปู่เทพโลกอุดร สมเด็จพระญาณสังวร (โศภิตมหารัชมังคลาจารย์) พระเจ้าตากสินมหาราช ท่านเจ้าแม่ศรีสุริโยทัย ท่านทราบถึงจุดแก้กรรมของคนไทย ประเทศไทย อยู่ที่วัดกล้วย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพราะหมู่เทพเทวาได้มอบของขวัญ วันพ่อ ๖๐ พรรษาของอินทพร คือ พระบรมสารีริกธาตุไว้ที่วัดกล้วย จังหวัดอยุธยา และของขวัญ วันแม่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๓๒ เป็นสายฟ้าหรือศรอาวสุปรามมารของพระนารายณ์ที่เกี่ยวกับดิน-น้ำ-ไฟ-ลม โดยตรง ท่านจึงพาคณะศิษย์มาทำบุญกุศลถวายเป็นพระราชากุศลแด่ในหลวงและพระราชินี และบรรพบุรุษของไทยที่วัดกล้วย จังหวัดอยุธยา

ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ถึง ๒๕๔๕ มีคนไทยทุกจังหวัดของประเทศไทย มากราบพระบรมสารีริกธาตุที่วัดกล้วยนับล้านคน จังหวัดที่มากกราบพระธาตุที่วัดกล้วยมากที่สุด คือ จังหวัดชลบุรี และจังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี

ผู้อำนวยการ ท.ท.ท.การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จัดทำโครงการไหว้พระ ๙ วัด อยุธยาตามหาหมอก ปี ๒๕๔๕ เป็นการเปิดเผยความลับเรื่องบุคคลที่ทำความดีถวายในหลวงและพระราชินี วันพ่อ วันแม่แห่งชาติว่า หมู่เทพเทวา เขามีของขวัญ และคำขอพรให้ไว้ที่วัดกล้วย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยเฉพาะพวกจิตอาสา ทำความดีไม่หวังผลตอบแทน เทพเทวา ผู้ใหญ่ชอบมาก เด็กหลายคนจะเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่

พระธาตุเสด็จ

วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๐ เวลา ๑๖.๐๐ น. ฝนตกหนัก เป็นเวลาร่วม ๒ ชั่วโมง เพื่อชำระล้างบริเวณที่พระธาตุเสด็จลงมา เวลา ๑๘.๐๐ น. ฝนเริ่มเบาลง ไฟก็สว่างมาที่บริเวณหน้าหอสุวรรณมณฑล พระครูประภัสร์-ญาณสุนทร กับพระลูกวัด คือ พระสมศักดิ์ (อ้วน) กาวิวัฒน์ ได้เก็บเศษหินสิ่งาง้างท่าเมตต์ข้าวโพด และ สีข้าวหอมมะลิ หักครึ่งมาไว้ พอถึงกลางเดือนธันวาคม ๒๕๓๐ จึงได้รู้ว่าพระธาตุเสด็จมา พระธาตุเมตต์ข้าวสุก หักครึ่งแตกซ้อนกันเป็น ๓ เม็ดติดกัน

หลวงปู่ศุร พรหมปัญโญ วัดสะแก อำเภอบางบาล บอกว่าผู้ใหญ่ เขานำมาถวาย ควรจะบรรจุไว้ในองค์พระประธาน แต่พระครูประภัสร์ญาณสุนทร คัดเลือกเปิดโอกาสให้ประชาชนกราบบูชา ขอพรพระบารมีของพระพุทธเจ้าเป็นที่พึ่งก่อน จึงยังไม่บรรจุไว้ในพระประธาน

จังหวัดที่พระบรมสารีริกธาตุมาวัดกล้วย

๑. จังหวัดนครพนม	๒. จังหวัดมหาสารคาม	๓. จังหวัดบุรีรัมย์
๔. จังหวัดชัยภูมิ	๕. จังหวัดจันทบุรี	๖. จังหวัดพังงา
๗. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	๘. จังหวัดอุทัยธานี	๙. จังหวัดสุโขทัย
๑๐. จังหวัดกรุงเทพมหานคร	๑๑. จังหวัดนนทบุรี	๑๒. จังหวัดปทุมธานี
๑๓. จังหวัดนครสวรรค์	๑๔. จังหวัดเชียงใหม่	๑๕. จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๑๖. ชมรมคนรักพระธาตุลานนาไทย	๑๗. จังหวัดราชบุรี	๑๘. จังหวัดกาญจนบุรี
๑๙. จังหวัดลพบุรี	๒๐. จังหวัดนครศรีธรรมราช	๒๑. จังหวัดลำพูน
- รวม ๔ ภาคของประเทศไทย

อัฐิธาตุพระอริยะสงฆ์ที่ผู้นำมาถวายวัดกล้วย

๑. หลวงปู่เสาร์ กันตสีโล	วัดคอนชาตุ	อุบล
๒. หลวงปู่มั่น	วัดป่าสุทธาวาส	สกลนคร
๓. หลวงปู่เทศน์	วัดหินหมากเป้ง	หนองคาย
๔. หลวงปู่ศรีจันทร์	วัดเลขพลอง	เลย
๕. หลวงปู่ทองดี	วัดป่าสุทธิมงคล	บึงสามพัน
๖. หลวงปู่ทองดี	วัดป่าโมกวราราม	อยุธยา
๗. หลวงปู่ อุ่น ชาคโร	วัดคอกขันธ์โคตรวรรค	อุดรธานี
๘. หลวงปู่เมตตาหลวง	วัดเทพพิทักษ์	โคราช
๙. หลวงปู่ สิม	วัดถ้ำผาล่อง	เชียงใหม่
๑๐. หลวงปู่ หนู สุจิตโต	วัดคอกแม่ปิ้ง	เชียงใหม่
๑๑. หลวงปู่ ปิ่น		เชียงใหม่
๑๒. หลวงปู่ อิน อินโท	วัดทุ่งปุย	เชียงใหม่
๑๓. หลวงปู่ ขาน	วัดป่าบ้านเหล่า	เชียงราย
๑๔. หลวงปู่ พัน	วัดมณีวนดิการาม	กรุงเทพ
๑๕. หลวงปู่ บัว	วัดหนองแขง	อุดรธานี
๑๖. หลวงปู่เจื้อย จุนโท	วัดป่าภูริทัตตวนาราม	ปทุมธานี
๑๗. หลวงปู่ ทอง	วัดสามปลื้ม	กรุงเทพ
๑๘. หลวงปู่ ปิ่น	วัดพระร่วงประสิทธิ์	กรุงเทพ
๑๙. หลวงปู่ ต่วน อินทปัญโญ	วัดกล้วย	อยุธยา
๒๐. หลวงปู่ บุญตา	วัดคลองเกตุ	ลพบุรี

พระบารมีของในหลวงและพระราชินี

เมื่อต้นเดือนมกราคม พ.ศ.๒๕๓๑ หลวงปู่ พรหมปัญโญ วัดสะแก อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้พบกับพระครูประภัศรญาณสุนทร เจ้าอาวาสวัดกล้วยว่า ประเทศไทยด้วยพระบารมีของในหลวงและพระราชินีเวลานี้ คนไทยทำความดีถวายในหลวงและพระราชินี มีการปฏิบัติธรรมรักษาศีลกันมาก แม้แต่เด็กนักเรียนตัวเล็ก ๆ ก็ปฏิบัติธรรมกันประมาณสัก ๓๐ เปอร์เซ็นต์เห็นจะได้

หลวงปู่ พรหมปัญโญ ท่านทราบแล้วว่า ผู้ที่ทำการดี ถวายเป็นพระราชกุศลแด่ในหลวงและพระราชินี ในวันพ่อ วันแม่แห่งชาติ และถูก ๆ ทำความดีต่อพ่อแม่ จะได้รับผลตอบแทนความดีจากหมู่เทพเทวชั้นผู้ใหญ่ที่วัดกล้วย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๐ เวลา ๑๖.๐๐ น. ผ่นคณิกที่วัดกล้วยเวลา ๑๘.๐๐ น. พี่พ่ที่บริเวณหน้าหอสวดมนต์ พระบรมสารีริกธาตุเสด็จมาเพื่อเป็นของขวัญให้กับคนไทยที่ทำความดีถวายในหลวงที่ทรงมีพระชน ๖๐ พรรษา

วันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๓๒ วันแม่แห่งชาติ เวลา ๑๘.๐๐ น. ได้เกิดพายุฝนมาทางทิศตะวันตกของวัดกล้วย พี่ได้ผ่านบริเวณพระที่นั่ง ปรากฏว่ามีเส้นทองแดงเล็ก ๆ ขลุบทองคำ ลักษณะเหมือนงูมาอยู่ในพานในห้องพระของพระครูประภัศรญาณสุนทร เจ้าอาวาสวัดกล้วย องค์ปัจจุบัน จำนวน ๔ เส้น มีผู้รับบอกว่า เป็นอาวสุปรามมารของพระนารายณ์ที่เกี่ยวกับ ดิน น้ำ ไฟ ลม ที่หมู่เทพเทวส่งมาช่วยประเทศไทย คนไทยที่ทำความดีถวายในหลวงและพระราชินี ถูก ๆ ที่ทำความดีต่อพ่อแม่

เรื่องนี้เป็นความลับมาถึง ๑๘ ปี เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๘ วัดกล้วยเข้าร่วมโครงการอยุธยาสามกษัตริย์กับการท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เรื่องจึงเปิดเผยขึ้นว่า ผู้ที่ทำความดีถวายเป็นพระราชกุศลแด่ในหลวงและพระราชินี ถูกที่ทำความดีต่อพ่อแม่ มีพระบารมีของพระพุทธเจ้า พระบารมีของพระอริยสงฆ์และเทพเทวคุ้มครองอยู่ เหตุร้ายที่เกิดกับโลกมนุษย์และประเทศไทยมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๑ เรื่องของภัยธรรมชาติ เรื่องของอุบัติเหตุ เรื่องโรคร้าย เรื่องการฆ่ากันทางการเมือง ประเทศไทยไม่รุนแรงมากนัก เพราะบารมีของในหลวงและพระราชินีคุ้มครองอยู่ ทำให้หนักเป็นเบา วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๔ ในหลวงทรงให้ดำเนกราชวังนำบุญแก่ญาติอภยกุลหาบสีกา มานูชาพระบรมสารีริกธาตุวัดกล้วย

หลวงพ่อกา ท่านรู้อนาคตของประเทศไทย

หลวงพ่อกา ท่านเป็นพระภิกษุที่เคยร่วมเดินจงกรมกับหลวงพ่อกั่น วัดพระญาติ ตำบลไผ่ลิง อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๑ ท่านจำพรรษาอยู่ที่วัดหัวโนน ตำบลหนองแค อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี ท่านขอร้องให้พระภิกษุถูกศิษย์ชาวขมร ๒ องค์ มาช่วยบูรณะพัฒนาวัดกล้วย วัดพิชัยสงคราม ท่านได้พูดว่าเจ้าอาวาสวัดกล้วยกำลังจะหมดบุญ ลาสิกขาไปเป็นฆราวาส ขอให้พระภิกษุท่านอินทปัญโญ ไปอยู่วัดกล้วย วัดกล้วยจะพัฒนา สำเร็จผ่านอุปสรรคต่าง ๆ ได้ จะต้องได้คนที่มิบุญบารมีสูงจึงจะอยู่ได้ หลวงพ่อกาได้ให้พระภิกษุจวนไปอยู่วัดพิชัยสงคราม หลวงพ่อกาได้บอกกับพระภิกษุท่าน พระภิกษุจวนว่า วัดกล้วย วัดพิชัยสงครามคงไปจะเจริญ มีถนนรถยนต์ สะพานข้ามแม่น้ำป่าสักข้างวัด คนต่างจังหวัดจะมาวัดทั้งสองนี้กันมาก ให้ไว้พระที่วัด

หลวงพ่อกา ท่านอยู่จังหวัดสระบุรี แต่พูดเรื่องวัดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้อย่างถูกต้องทุกอย่าง ท่านรู้ถึงบุญบารมีของพระครูอินทวชิกร (หลวงปู่ดวน อินทปัญโญ) ที่จะมีอิทธิฤทธิ์เป็นพระธาตุ ให้คนไทยทุกจังหวัด ทุกภาคที่เดินทางมาเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้กราบไหว้ขอพรบารมี หลวงพ่อกา จึงได้กำหนดตัวให้พระภิกษุท่าน อินทปัญโญ อยู่จำพรรษาที่วัดกล้วย เพราะวัดกล้วยอยู่ใกล้กับวัดพนัญเชิง วัดใหญ่ชัยมงคล (วัดกล้วยเปิดโบสถ์ให้ประชาชนนมัสการพระประธานเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๗) ก้อนคลื่นยักษ์สึนามิจะมา

หลวงปู่ดวน อินทปัญโญ

ชาติกำเนิด

พระครูอินทวชิกร (ดวน อินทปัญโญ) อดีตเจ้าอาวาสวัดกล้วย (๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๒ - ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๘) นามเดิม ด่วน สิทธิวงษา เป็นบุตรของนายทอม-นางเลียบ สิทธิวงษา อาชีพทำนา ท่านเกิดเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๔๔ ที่กรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชา ในบรรดาพี่น้องหลายคน ท่านเองเป็นคนรูปร่าง เตี้ยล่ำ ผิวคล้ำ วยเด็กเรียนหนังสืออยู่กับพระที่วัด และติดตามพระอาจารย์เดินจงกรมเข้ามาในประเทศไทย ตั้งแต่ยังเป็นสามเณร เมื่อมีอายุครบอุปสมบท ท่านได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุที่กรุงเทพมหานคร และจำพรรษา อยู่ที่นี่ ๑ พรรษา เมื่อออกพรรษารับผ้ากฐินแล้ว จึงเดินทางเข้ามาในประเทศไทย

หลวงปู่ดวน ได้เรียนวิชาอาคม เวทมนต์คาถาต่าง ๆ มากมาย ร่างกายของท่านมีรอยสักยันต์และอาบนํ้ายว่วนเต็มไปหมด หลังอุปสมบทเป็นพระภิกษุแล้วท่านได้เดินจงกรมปฏิบัติธรรมเข้ามาในประเทศไทย มีพระที่เป็นสหาวรร่วมเดินจงกรมกับท่านครั้งนั้นหลายรูป แต่ส่วนใหญ่กลับสู่ประเทศเขมรหมด คงเหลือ สหาวรรมอยู่ในประเทศไทยเพียง ๒ รูป คือ หลวงปู่หิน วัดระฆัง ธนบุรี กับหลวงปู่สร้อย วัดทางหลวง อำเภอบางซ้าย จังหวัดอุทัย

ครู - อาจารย์ของหลวงปู่

หลวงปู่ดวน อินทปัญโญ เป็นผู้ใฝ่ในเวทมนต์คาถา วิชาคมต่าง ๆ เปรียบเสมือนนักวิทยาศาสตร์ ที่ชอบค้นคว้าหาความจริงในศาสตร์แขนงอื่น ๆ สิ่งใดที่ท่านสนใจ อยากรู้ อยากลอง เมื่อครูอาจารย์ของท่านทำได้ ท่านก็ต้องมานะอดทน ศึกษาค้นคว้าปฏิบัติให้ได้ตามแบบอย่าง ที่ครูอาจารย์สอนตั้ง อันเป็นอุบายอย่างหนึ่งของการปฏิบัติธรรม ใช้อาณาปาณสติกำหนดลมหายใจเข้า-ออก จนจิตสงบเป็นสมาธิ มีพลังอำนาจ สามารถนำไปประกอบคาถาอาคมให้เกิดอิทธิฤทธิ์ได้ตามความปรารถนา

ปี พ.ศ. ๒๔๖๘ หลวงปู่ดวนได้จำพรรษาอยู่ที่วัดหัวโนน หรือวัดหัวโน ตำบลหนองแค อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี เพื่อเรียนวิปัสสนากรรมฐานและวิชาคมต่าง ๆ กับหลวงปู่ทา เจ้าอาวาส ซึ่งเป็นชาวจังหวัดอุบลราชธานี หลวงปู่ทาเป็นพระอาจารย์ที่มีวิชาอาคมมาก ท่านเป็นพระสหาวที่ร่วม

เดินชดงค์กับหลวงปู่ถัน วัดพระญาติ ตำบลไผ่ลิง จังหวัดอยุธยา พระอาจารย์ทั้งสองท่านมีวิชาอาคมสูงศักดิ์เหมือนกัน และมักจะทดสอบวิชากันเสมอ เช่น วิชาเดินบนน้ำ อันระยะทาง เดินบนปลายไม้รวกที่เลี่ยมแหลมคม ทั้งยังสามารถผูกหุ่น กันขโมยได้

วิชาที่หลวงปู่ทั้งสองชอบมากเป็นพิเศษ คือ วิชากระบี่กระบอง และนอกจากวิชาเหล่านี้หลวงปู่หา ยังมีความรู้ในวิชา ๑๒ นักขัต หรือวิชาไสยศาสตร์ ซึ่งเป็นวิชาที่เรียนยากมาก เริ่มตั้งแต่สัตว์ที่จะนำมาเป็น ผงปั้นชดงค์ เขียนเลขยันต์ก็ต้องเขียนทุกวันในระหว่างวันเข้าพรรษาให้ครบ ๓ เดือน จะขาดวันหนึ่งวันใดไม่ได้ ถ้าขาด แม้เพียงวันเดียวก็ต้องเริ่มต้นเขียนกันใหม่ การเขียนผงแต่ละครั้งต้องทำให้ครบ ๓ พรรษาจึงจะถือว่าสำเร็จ พระภิกษุ ที่เป็นศิษย์หลวงปู่หาที่สามารถเรียนวิชานี้สำเร็จมีด้วยกัน ๓ รูป เท่านั้น คือ หลวงปู่ผิน หรือ พระครูสุทธกิจพิหารณ์ วัดราษฎร์หรือวัดแปดอา จังหวัดสระบุรี หลวงปู่ถัน วัดกล้วย จังหวัดอยุธยา และหลวงปู่หิน วัดระฆัง ธนบุรี

หลวงปู่ถัน อินทปัญญา จำพรรษาอยู่ที่วัดหัวโนนเพื่อเรียนวิชาและออกชดงค์กับหลวงปู่หา เป็นเวลา ๓ พรรษา ครั้งหนึ่งของการเดินชดงค์ มีพระภิกษุไทยและพระภิกษุเขมรร่วมเดินชดงค์ประมาณ ๒๕ รูป ร้อนเร่ด้วยกันมาเป็นเวลาหลายเดือน มีอยู่วันหนึ่ง หลวงปู่หาได้เรียกพระชดงค์ทั้งหมดมาประชุมเพื่อทดสอบการฝึกจิต โดยบอกให้พระภิกษุทั้งหมดรับทราบ ว่า ท่านจะนำของอย่างหนึ่งใส่ไว้ในถ้วย แล้วให้พระทุกรูปไปนั่งสมาธิเพ่งจิตให้รู้ว่าของที่ใส่ไว้ในถ้วยคืออะไร ผลปรากฏว่ามีพระภิกษุชาวเขมรเพียง ๓ รูปที่ทายถูก หลวงปู่หาทลลงใหม่อีกครั้ง โดยการนำของในถ้วยนั้นไปซ่อนแล้วให้พระทั้งหมดนั่งสมาธิและไปหยิบของที่ซ่อนมาให้ท่าน ผลปรากฏว่ามีเพียงพระภิกษุชาวเขมร ๓ รูปเดิมที่สามารถทายถูกและเดินไปหยิบของมาให้หลวงปู่หาได้ คือ หลวงปู่ถัน อินทปัญญา หลวงปู่หิน วัดระฆัง และหลวงปู่สร้อย วัดทางหลวง จังหวัดอยุธยา

พระสหายที่ร่วมเดินชดงค์

พระสหายที่ร่วมเดินชดงค์กับหลวงปู่ถันมีทั้งพระภิกษุชาวเขมรและชาวไทยหลายสิบรูปเท่าที่ทราบมี หลวงปู่เทพ, หลวงปู่สร้อย วัดทางหลวง อยุธยา, พระภิกษุจากอุบลราชธานี หลวงปู่หิน, หลวงปู่สี แห่งวัดระฆัง ธนบุรี, หลวงปู่เสาร์ สุภาโง วัดมะขาม จันทบุรี ซึ่งหลวงปู่เทพและหลวงปู่เสาร์เป็นพระอาวุโสที่ร่วมเดินชดงค์ครั้งแรกในจำนวน ๘๐ รูป ส่วนหลวงปู่หิน, หลวงปู่สี วัดระฆัง และหลวงปู่สร้อย อยู่ในชุดหลัง ๒๐ รูป ที่ร่วมเดินชดงค์กับหลวงปู่หา วัดหัวโนน สระบุรี

หลวงปู่ถันมาอยู่ที่วัดกล้วย

หลังจากเดินชดงค์ถึงวัดหัวโนนแล้ว หลวงปู่หาที่เรียกหลวงปู่ถันเข้าพบ ขอร้องให้ช่วยรับภาระใน พระศาสนา มาอยู่ที่วัดกล้วย เพื่อพัฒนาวัดกล้วยให้เจริญ เพราะสมภารขณะนั้นจะหมดบุญลาสมณเพศไปเป็นฆราวาส วัดกล้วยจะเจริญได้ต้องอาศัยบารมีของผู้มีกุศลธรรม ความดีงามสูงอย่างหลวงปู่ถัน ซึ่งขณะนั้น มีอายุเพียง ๒๘ ปี

เมื่อเดินทางออกจากวัดหัวโนน หลวงปู่ถันได้เดินทางไปพักอยู่ที่วัดระฆัง ธนบุรี กับหลวงปู่หิน พระสหาย เพื่อเรียนวิชากับหลวงปู่หาที่วัดระฆัง เมื่อออกจากวัดระฆัง ท่านก็เดินชดงค์เข้ามาในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แวะพักครั้งแรกที่วัดโปรดสัตว์ แล้วท่านก็ย้ายไปพักที่วัดทรงกุศล, วัดเกาะแก้ว แล้วจึงมาพำนักอยู่ที่วัดกล้วยในวันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๙๒ ตามคำสั่งของหลวงปู่หา

งานพัฒนาวัดและงานสงเคราะห์ประชาชนของหลวงปู่

ราวปี ๒๔๘๓-๒๔๘๕ หลวงปู่ถันเริ่มการพัฒนาวัดกล้วยด้วยการสร้างโบสถ์ ต่อมาในปี ๒๔๘๓-๒๔๘๗ จึงเป็นการสร้างศาลาการเปรียญ ก่อนท่านจะมรณภาพ ท่านได้พยายามทุ่มเทปัจจัยที่ท่านมีอยู่จนหมดสิ้นเพื่อเทปูนซีเมนต์รอบโบสถ์ สร้างกำแพงโบสถ์ สร้างซุ้มประตูโบสถ์ เพื่อให้แล้วเสร็จในปี พ.ศ. ๒๕๒๕ ปีที่ท่านมรณภาพ

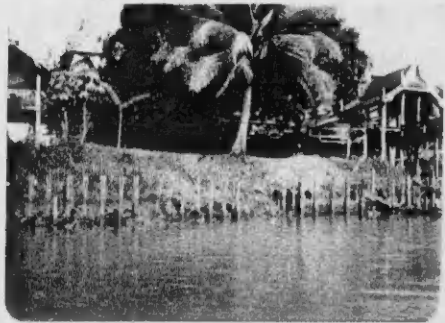
ด้านงานสงเคราะห์ประชาชน นอกจากท่านจะพัฒนาวัดของวัด ท่านยังต้องทำงานช่วยเหลือประชาชน รักษาอาการเจ็บป่วยของประชาชน โดยเฉพาะโรคที่รักษายาก หรือประเภทถูกของ ถูกขูดไสยต่าง ๆ ท่านก็ช่วยรักษาได้ ผู้ทำการค้าหรือนักแสดงก็มักจะมาหาท่านเสมอเพื่อขอให้ท่านช่วยภายใต้วัตรปฏิบัติ ของสงฆ์ผู้มีเมตตาธรรมต่อสัตว์โลก

นอกเหนือจากการพัฒนาวัดกล้วย ท่านยังช่วยวัดในจังหวัดอื่น โดยนำศิษยานุศิษย์ไปทอดกฐินทอดผ้าป่า ด้วยเงินส่วนตัวของท่าน เช่น ที่วัดวงษ์ อำเภอรามหลวง จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งท่านไปทอดกฐินหลายครั้ง แม้ต่างประเทศเช่น ในเดือนมีนาคม ๒๕๒๕ ท่านก็ได้ไปทอดผ้าป่ากับคณะของหลวงพ่อบุญฐานโย ที่ประเทศอินเดีย เดือนตุลาคม ปีเดียวกัน ไปทอดผ้ากฐินที่ประเทศศรีลังกา

หลวงปู่ถันไม่มีญาติพี่น้องอยู่ในประเทศไทย ท่านจึงไม่มีความเป็นห่วงผู้ใด ปัจจัยที่ประชาชนถวาย ท่านก็นำไปพัฒนาส่วนต่าง ๆ ของวัดกล้วย และไปช่วยพัฒนาวัดอื่น ๆ ในต่างจังหวัดจนหมดการเป็นอยู่ โดยส่วนตัว ท่านอยู่ในสภาพมกน้อย สุขุม เอื้อเฟื้อ ไม่ใช้อารมณ์รุนแรงกับพระลูกวัด ถ้าใครฟ้อง ท่านก็จะว่า ช่างมันเถอะมันอยู่ไม่นานหรอกไม่ช้าก็ตายหมด สมัยที่วัดกล้วยมีโรงเล็กลดริมน้ำแม่น้ำป่าสักเป็นที่อยู่ ของพวกขอทานจำนวนมาก ซึ่งมักจะทะเลาะกัน ส่งเสียงดังรบกวนสมาธิของพระเณรในวัด ทั้งพระและฆราวาสไปขอร้องให้ท่านรื้อโรงเล็กลดริมน้ำ ท่านก็บอกท่านว่า “ปล่อยพวกเทพนมเขาอยู่เถอะ” ถ้าลองคิดถึงภาพ ขอทานพนมมือแต่เวลาขอเงิน ก็อาจนึกเข้า เห็นภาพและเข้าใจการเสียคติสนุก ๆ ของท่านได้เป็นอย่างดี

หลวงปู่ถัน อยู่ในประเทศอันควร

การเดินทางปฏิบัติธรรมเข้ามาอยู่ในประเทศไทย และมาจำพรรษาอยู่ที่วัดกล้วย กระทั่งถึงวันมรณภาพของหลวงปู่ถัน ดูเหมือนจะเป็นแผนการที่ลิขิตมาแล้วของหมู่เหล่าเทพเทวา ซึ่งรู้ล่วงหน้าว่าท่านจะสำเร็จมรรคผลนิพพานในชาตินี้ และเห็นว่า หากท่านอยู่ในประเทศกัมพูชาต่อไป ก็จะมีปัญหาหาสนับสนุนถวาย เป็นอุปสรรคในการปฏิบัติธรรมของท่าน แม้จะสำเร็จมรรคผล นิพพาน

ท้องนาหน้าวัดกล้วยบริเวณตลาดน้ำในอดีตและภูมิทัศน์ในปัจจุบัน

โบสถ์หลังเก่าราวปี ๒๔๘๓ - ๒๔๘๕

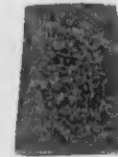
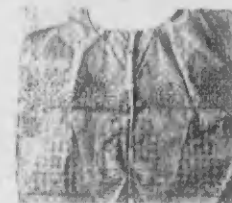

ศาลาการเปรียญ ซึ่งเริ่มสร้างตั้งแต่ปี ๒๔๘๓ แล้วเสร็จ ปี ๒๔๘๗

หลวงปู่ทวนในช่วงบิณฑบาตพระคันธกุฎี ยอดเขาคิชฌกูฏ
เมื่อไปทอดผ้าป่าที่ประเทศอินเดีย ๑๐ - ๑๕ มีนาคม ๒๕๒๕

วัตถุมงคลของหลวงปู่ทวน อินทปัญโญ

มีอิริยาฎเป็นพระธาตุ ก็ไม่เกิดประโยชน์อันใด เปรียบเหมือนเพชรที่จมอยู่ในดิน การที่เทพเทวาอัญเชิญท่านมาทำนบกอยู่ในประเทศไทยและจำพรรษาอยู่ที่วัดกล้วยคงเพราะเห็นว่า วัดกล้วยอยู่ในตัวเมืองพระนครศรีอยุธยา เป็นเมืองประวัติศาสตร์ อยู่ในภาคกลางของประเทศไทย การคมนาคมสะดวกเหมาะที่ประชาชนคนไทยทุกภาคจะเดินทางมากราบท่านขอพรขอขามิเพื่อความ เป็นสิริมงคลต่อตนเองและครอบครัว

สิ่งมหัศจรรย์

ก่อนหน้าที่หลวงปู่ท่านจะมรณภาพในรุ่งอรุณของวันใหม่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๘ ค่ำวันที่ ๓๐ กันยายน ตั้งแต่เวลา ๑๕.๐๐ น. ห้องที่บริเวณจังหวัดพระนครศรีอยุธยาก็มีคึกครื้นด้วยเมฆทะมึนฝนเริ่มตกหนักตั้งแต่เวลา ๑๕.๐๐ น. ไปจนถึงเวลา ๐๕.๐๐ น. ใกล้กับเวลาที่หลวงปู่ท่านจะมรณภาพพอถึงเวลา ๐๕.๔๕ น. ที่วัดกล้วยก็เกิดเหตุการณ์แปลกประหลาด พระภิกษุพร้อมทั้งเด็กวัดที่นอนฟังข่าวอาการของท่านอยู่ที่หอสวดมนต์ ต่างตกใจตื่นเมื่อได้ยินเสียงคนร้องบอกว่า หลวงปู่ท่านมรณภาพแล้ว เด็กวัดรีบลุกขึ้น วิ่งไปที่หอรระฆัง ตีระฆังเป็นการใหญ่จนพระภิกษุในวัดต่างตระหนกตกใจตาม ๆ กัน พอสอบถามความจริงว่าหลวงปู่ท่านมรณภาพหรือ ก็ไม่มีใครตอบได้ ทางโรงพยาบาลก็ยังไม่ได้โทรศัพท์มาบอก ตามเด็กวัดที่ตีระฆัง เด็กก็ไม่รู้ว่าใครมาตะโกนร้องบอก ในขณะที่ทุกคนกำลังตกตลึงอยู่นั้น ก็มีเสียงโทรศัพท์ดังขึ้นจากพระที่เฝ้าท่านอยู่ที่ โรงพยาบาล ซึ่งโทรมาบอกว่า หลวงปู่ท่านมรณภาพแล้ว ในเวลา ๐๕.๔๕ น.พอดี

บุคคลที่เทพเทวาวางความเคารพ

ถ้านหลวงปู่ท่านมรณภาพลง เทพเทวาก็วางความเคารพ รักษาสิ่งที่ไว้วิญญาณของท่านทันที เหตุการณ์เรื่องนี้เป็นที่ปรากฏแก่สายตาของผู้พบเห็นหลายคนที่อยู่ ณ โรงพยาบาลประจำจังหวัดที่ห้องเก็บศพ ของโรงพยาบาล เวลา ๐๘.๒๐ น. เจ้าหน้าที่ห้องได้พยายามฉีดยารักษาศพเข้าร่างหลวงปู่ท่านที่นอนสูกเลื่องอร่ามเหมือนทองคำแท่ง แต่พยายามฉีดยาทำไรก็ฉีดไม่เข้า เข็มงอหักหมด แม้จะฉีดยาเข็มเล็กลงที่ข้อเท้าเพื่อเอา เข็มฉีดยาใส่เข้าไปทั้ง ๆ ที่เลือดไหลออกมาแดงเป็นทาง แต่เครื่องปั๊มก็กดน้ำยาไม่เดิน จนกระทั่งเจ้าหน้าที่ ผู้นั้นต้องไปนำดอกไม้รูปเขียนมาขอมมา ขออนุญาตท่านก่อน จึงสามารถฉีดยาเข้าร่างท่านได้

ก่อนที่หลวงปู่ท่านจะมรณภาพ ท่านเลี้ยงสัตว์ไว้หลายชนิด คือ สุนัข แมว และไก่ เวลากลางวัน สัตว์ ทั้ง ๓ ชนิดจะ ไปนอนเฝ้าท่านที่กุฏิทุกวันในขณะที่ท่านจำวัด เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๘ ที่ศาลาการเปรียญ ขณะที่ทุกคนทั้งพระและฆราวาสช่วยกันทำความสะอาด เพื่อจัดสถานที่ตั้งบำเพ็ญกุศลศพของท่าน สัตว์ทั้ง ๓ ซึ่งดูเหมือนจะรู้ว่าหลวงปู่ท่านได้จากไปแล้วต่างก็พากันขึ้นไปบนศาลาที่พิเศษคือแม่ไก่จะพาลูกทั้ง ๑ ตัวขึ้นไปอยู่บนศาลาเพื่อคอยรับศพของหลวงปู่ท่านด้วย

ตั้งแต่วันตั้งศพบำเพ็ญกุศลจนถึงวันเก็บศพของท่าน เวลาเช้าและกลางวัน สัตว์ ๓ ชนิด จะ ไปอยู่บนศาลาทุกวัน หลังจากหลวงปู่มรณภาพได้ประมาณ ๑ เดือน สุนัขกับแมวก็ตาย และต่อมาแม่ไก่กับลูกไก่ ก็ตายหมด ซึ่งเป็นเรื่องอัศจรรย์มาก

อธิฐานขอขามิหลังวันมรณภาพ

หลังจากพระครูอินทวิจิตร (ด่วน อินทปัญโญ) มรณภาพเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๘ งานพระราชทานเพลิงศพของท่านได้กำหนดขึ้นในวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๓๑ และต้องใช้เงินในการจัดงานประมาณ ๑ แสน ๒ หมื่นบาท แต่ทางวัดมีเงินอยู่เพียง ๓ หมื่นบาท เป็นเรื่องที่ทำความหนักใจอย่างมากให้พระครูประกาศญาณสุนทร เจ้าอาวาสวัดกล้วยองค์ใหม่ ที่ต้องหาเงินมาให้ได้อีกไม่ต่ำกว่า ๑ แสนบาทจะอาศัยชาวบ้านแถบวัดกล้วย ก็ลำบาก ในที่สุดพระครูประกาศญาณสุนทร ก็ต้องอธิฐานจิตขอขามิของหลวงปู่ท่านช่วย ความมหัศจรรย์ก็เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ลูกศิษย์ของหลวงปู่ผู้พรหมปัญโญ พระเถระผู้ใหญ่รูปหนึ่งของวัดสะแก อำเภอท้าย จังหวัดอยุธยา ที่มีลูกศิษย์จำนวนแสนคน เมื่อทราบเรื่องราวทางวัดกล้วย ไม่มีเงินพอจัดงานพระราชทานเพลิงศพหลวงปู่ท่าน ศิษย์วัดสะแกต่างก็มารับอาสาช่วยกันจัดงาน ช่วยกันบริจาคเงินให้กับทางวัด คนจังหวัดอื่น ๆ โดยเฉพาะคนในกรุงเทพฯ และฝั่งธนบุรี ที่ไม่เคยรู้จักวัดกล้วยมาก่อน ก็นำผ้าป่ามาทอดที่วัดกล้วย โดยเล่าว่า มีคนมาเข้าฝันบอกว่า “พวกมึงนำผ้าป่าไปทอดที่วัดกล้วย จังหวัดอยุธยาที่ พี่ใหญ่อยู่วัดกล้วย” ในงานพระราชทานเพลิงศพท่านจึงมีประชาชนมาร่วมงานนับพันคน และได้รับเงินบริจาคถึง ๒ แสนบาท

รู้ว่าเป็นพระธาตุ ๖ มีนาคม ๒๕๓๑

วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๓๑ วันพระราชทานเพลิงศพหลวงปู่ท่าน เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๓๑ ก็ทำพิธี ๓ หาบ เก็บอิริยาฎ และทำพิธีบรรจุอิริยาฎลงในรูปเหมือนของท่าน ในการทำพิธีบรรจุอิริยาฎนั้นมีท่านนายอำเภอพระนครศรีอยุธยาขณะนั้นมาเป็นประธาน อิริยาฎของหลวงปู่ท่านขณะที่ทำพิธีบรรจุ นั้น หลายคนสงสัยว่า ทำไมขาวสะอาดและมีสีสรรสวยงามที่แปลกใจอย่างหนึ่งคือ ทำไมบริเวณกระดูกหน้าแข้งของท่านจึงเป็น หินสีน้ำตาล และกระดูกศีรษะเป็นสีเขียว สีฟ้า ขณะนั้นยังไม่มีใครรู้จักเรื่องกระดูกเป็นพระธาตุกันมากนัก พระครูประกาศญาณสุนทร ซึ่งเป็นเจ้าอาวาสวัดกล้วย จึงได้เก็บกระดูกส่วนศีรษะไว้ชิ้นหนึ่ง และส่วนหน้าแข้ง ที่เป็นหินไว้อีกชิ้นหนึ่ง โดยไม่นำเข้าบรรจุในรูปเหมือนของท่าน เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๓๑ นายรัตน์ ศรีภมร ก็มาพบพระครูประกาศญาณสุนทร ที่วัดกล้วยเพื่อนิมนต์ไปฉันเพลที่บ้าน พระครูประกาศญาณสุนทร จึงนำอิริยาฎของหลวงปู่ท่านมาให้ นายรัตน์ดู นายรัตน์ดูแล้วก็พูดว่ากระดูกหลวงปู่ท่านเป็นพระธาตุนะ และได้บอกให้พระครูประกาศญาณสุนทรเก็บเศษกระดูกที่เตาเผาให้หมด เพื่อมิให้ผู้ใดนำไปทั้ง เมื่อพระครูประกาศญาณสุนทรไปเก็บเศษขี้เถ้า ท่านจึงได้พบหิน และลูกคาสินีทั้ง ๒ ข้าง ส่วนเศษกระดูกนั้นในระยะแรกก็มีไขมัน

จับเอมอยู่ แต่พออยู่นาน ๆ ไปไข่มันก็จับผลึกเป็นหยกสีต่าง ๆ และกลายเป็นเม็ดพระธาตุเล็ก ๆ กระจุกส่วนอื่น ๆ ก็จับตัวกันเป็นเหมือนปะการังสีขาว

ขอภัยโทษที่วัดกล้วย

หลังจากวันพระราชทานเพลิงศพพระครูอินทวุฒิกุลแล้ว ก็มีประชาชนจำนวนมากที่รู้ว่าอิฐธาตุของท่านเป็นพระธาตุและต่างพากันมาขอพระธาตุไปบูชา ผู้ที่ไม่เคยรู้เรื่องการเป็นพระอรหันต์ของท่าน บางคนฝันว่ามี ผู้มาเข้าฝัน แนะนำให้มาทำบุญที่วัดกล้วย โดยเฉพาะคนกรุงเทพฯ ตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ ถึง ๒๕๓๗ จะมา ทำสังฆทานที่วัดกล้วยกันเป็นจำนวนมาก คนที่นั่งรถไฟผ่านหน้าวัดกล้วยจะได้กลิ่นกล้วยหอมติดจมูก ติดตามไปถึงบ้าน จนอดใจไม่ไหวต้องมาทำบุญที่วัดกล้วย ในปี ๒๕๓๗ ผู้ที่ขับรถยนต์ผ่านหน้าวัดกล้วย มักเจอกลิ่นกล้วยหอมจนต้องมาพิสูจน์ความจริงว่า วัดกล้วยมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์อะไร เมื่อมาแล้วต่างพูดเป็นเสียงเดียวกันว่าหลวงปู่ศักดิ์สิทธิ์จริง โดยเฉพาะพวกที่มีความทุกข์และพวกนักธุรกิจจะมาบนขอพรจากรูปเหมือนของท่านเป็นจำนวนมาก ในปี ๒๕๓๗ มีพวกชาวอินเดียที่นับถือศาสนาพุทธพากันมาทำบุญ ที่วัดกล้วย พวกเขายกบอกว่าเทพเบื่องบนสั่งให้มาทำบุญที่วัดกล้วยข้างสะพานข้ามแม่น้ำที่อยุธยา วันเข้าพรรษา ปี ๒๕๓๗ คนจีนจากกรุงเทพฯ ก็พากันมาทำบุญที่วัดกล้วยหนึ่งคืนรอบบัส ตามคำสั่งของซินแส หมอประหยัด เก่งกสิกิจ หมออุททางใน ค.บ้านไร่ อ.บ้านไร่ จ.อุทัยธานี ซึ่งจะ ให้ลูกศิษย์ที่อยู่อยุธยา และกรุงเทพฯ ไปทำบุญกับวัดที่อยู่ติดแม่น้ำ ใกล้กับสะพานข้ามแม่น้ำและทางรถไฟ วัดนี้อยู่ในตัวเมืองอยุธยา มีต้นกล้วยเป็นสัญลักษณ์ ให้ทำบุญเอาเคล็ดกับวัดนี้ เรื่องร้ายจะกลายเป็นดี หากเป็นเบา (มาขอภัยโทษที่วัดกล้วย)

ประชาชนเริ่มรู้ข่าว

ข่าวการเป็นพระธาตุของหลวงปู่ด่วน ถูกกระจายไปทั่ว คุณบุญเสริม ศรีภิรมย์ นักเขียนคอลัมน์หนังสือในวงการพระเครื่อง ได้นำประวัติของหลวงปู่ด่วนไปลงในหนังสือมหาโพธิ์ เดือนตุลาคม ๒๕๓๑ ประชาชนเริ่มสนใจในวัดมณฑลของท่านกันมากขึ้น หลายคนมาที่วัดกล้วยเพื่อขอพระธาตุไปบูชา ซึ่งก็ได้พระธาตุไปบูชากันนับร้อยท่าน วงการพระเครื่องเริ่มมีการจัดประกวดวัดมณฑลของหลวงปู่ด่วน วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๓๒ โรงเรียนมัธยมวัดคูสิดาราม ธนบุรี ได้จัดประกวดวัดมณฑลของท่านและวัดคูสิด ได้ทำหนังสือประกวดพระเครื่องจำหน่าย เพื่อหาทุนบำรุงการศึกษานักเรียน ในปี ๒๕๓๓ หนังสือทิพย์ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งเป็นหนังสือในเครือหนังสือโลกทิพย์ ได้นำประวัติของหลวงปู่ด่วนไปตีพิมพ์ ปี ๒๕๓๔ หนังสือมหาโพธิ์ วงการพระเครื่อง ฉบับที่ ๒๓๔-๒๓๕ ก็ได้ นำประวัติของหลวงปู่ด่วนไปตีพิมพ์อีก ประมาณการได้ว่าน่าจะมีประชาชนที่รู้ข่าวการเป็นพระธาตุของหลวงปู่ด่วนทั่วประเทศเป็นเรือนแสน

มีคนมาทำสังฆทานและขอพรที่วัดกล้วย อยุธยา กันมาก

ปี ๒๕๓๔ เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคมจนถึงเดือนธันวาคม มีคนแปลกหน้าที่ไม่เคยมาวัดกล้วยมาก่อน เข้ามาทำสังฆทานที่วัดกล้วยกันมากเป็นประจำทุกวัน ทั้ง ๆ ที่เขาเหล่านั้นไม่ได้ทราบข่าวมาก่อนว่าวัดกล้วย มีอิฐธุดีเจ้าอาวาสเป็นพระธาตุ เพราะ ไม่ได้อ่านหนังสือพระเครื่องมหาโพธิ์และหนังสือทิพย์ แต่ก็ไม่ทราบว่ามีอะไรมาให้เข้ามาวัดกล้วย คนที่มาทำสังฆทานนี้มีทั้งคนในจังหวัดอยุธยาและกรุงเทพฯ บางรายก็นำผ้าป่ามาทอดให้กับวัดกล้วย เขายกบอกว่าใครก็ไม่รู้ไปเข้าฝันบอกว่าช่วยนำผ้าป่าไปทอดที่วัดกล้วยด้วย สิ่งที่เกิดขึ้นนี้ ถือว่าเป็นเรื่องประหลาดเหมือนกับเทพเทวาเข้าไปคลอใจบุคคลเหล่านั้นให้มาสร้างบารมีที่วัดกล้วย

วัดมณฑลของหลวงปู่ด่วนอินทปญโญ

ในวงการพระเครื่องหรือผู้นิยมสะสมวัดมณฑลระดับครูอาจารย์ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จะถือว่าวัดมณฑลที่อยู่ในอันดับหนึ่งของจังหวัดคือเหรียญของหลวงพ่อกั่น วัดพระญาติ ต.ไผ่ลิง จ.อยุธยา รองลงมา ก็จะเป็นวัดมณฑลของหลวงปู่ด่วน วัดกล้วย ต.กะมัง จ.อยุธยา เพราะในด้านวิทยาคมแล้วก็เป็นที่ยอมรับว่า ท่านเป็นศิษย์ของหลวงพ่อกั่น วัดพระญาติ เป็นศิษย์ของหลวงปู่ทา พระสหายของหลวงพ่อกั่น และเป็นศิษย์หลวงพ่อบาน วัดบางนมโค อ.เสนา จ.อยุธยา ความรู้ความสามารถในทางวิทยาคม ของท่านจึงพร้อมสมบูรณ์ทุกอย่าง ที่สำคัญคือจิตของท่านสะอาดบริสุทธิ์ หลุดพ้นจากบ่วงมาร เข้าสู่เส้นทางของพระสริยสงฆ์แล้ว

สาเหตุที่ประชาชนสนใจวัดมณฑลของหลวงปู่ด่วนกันมากนั้น มีเหตุผลอยู่หลายประการด้วยกันคือ

๑. วัดมณฑลของท่านมีจำนวนน้อย ทั้งเหรียญและพระผง ซึ่งนานไปก็จะหายากขึ้นเพราะมีผู้สนใจจำนวนมาก

๒. ประชาชนศรัทธาด้วยท่านเป็นพระภิกษุสายวิปัสสนากรรมฐาน ผู้มีวิทยาคมสูง

๓. อิฐธาตุของท่านกลายเป็นพระธาตุ ซึ่งหมายความว่าท่านสำเร็จเป็นพระอรหันต์แล้ว วัดมณฑล ของท่านจึงถือกันว่าเป็นของสูง เป็นของศักดิ์สิทธิ์ที่ควรจะต้องกราบไหว้สักการบูชา เพื่อความเป็นสิริมงคลต่อตนเองและครอบครัว

๔. ในวงการพระเครื่องได้ทราบประวัติของหลวงปู่ด่วน จากหนังสือมหาโพธิ์ ปี ๒๕๓๑ และหนังสือทิพย์ฉบับที่ ๑๓ ปี ๒๕๓๔ ซึ่งต่างลงเรื่องของหลวงปู่ด่วนมาเกือบปีจนเป็นที่กล่าวถึงกันมากในวงการ

๕. เมื่อเทียบพุทธคุณ วัดมณฑลของหลวงปู่ด่วนน่าจะมียาคาสูงขึ้นได้ในอนาคต เช่นเดียวกับพระเครื่องชั้นนำทั้งหลาย

ในด้านส่วนตัวของหลวงปู่ด่วนนั้น ท่านไม่ชอบสร้างพระเครื่องและรูปเหมือนตัวท่านทั้งรูปหล่อและเหรียญ ท่านชอบทำพระกรุ ค้ำยันต์ และปลาคะเพียนสำหรับค้าขาย ท่านสร้างเหรียญ

รูปท่านครั้งแรก เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๔ เป็นเหรียญรูปเสนาขนาดกลาง เพื่อเป็นที่ระลึกให้แก่ผู้ที่ร่วมบริจาคทรัพย์สร้างศาลาการเปรียญ เป็นเหรียญที่ทำขึ้นมา ๒ บล็อก แต่มีตำหนิไม่เหมือนกัน มีบล็อกหนึ่งด้านหลังคำว่า อยุธยา ตัวสระอาติดขอบเหรียญ และด้านหลังมีขีดเส้นทำแนวค้อม มีทั้งเหรียญขอบทองและไม่ขอบทอง เหรียญรุ่นนี้เรียกว่า รุ่น "ศาลาการเปรียญ"

เหรียญที่ทำในสมัยหลวงปู่ดวน

รุ่นที่ ๑ เหรียญรุ่นหนึ่งของหลวงปู่ดวน สร้างในปี ๒๔๕๔ เรียกว่า รุ่นศาลาการเปรียญเป็นเหรียญ รูปเสนา มี ๒ แบบ แบบหนึ่งสระอาของคำว่า อยุธยา อยู่ติดขอบเหรียญ รุ่นนี้เป็นที่นิยมของประชาชนมาก

รุ่นที่ ๒ เป็นเหรียญรูปเสนา เนื้อทองแดง ไม่พบว่ามีขอบทอง

รุ่นที่ ๓ เป็นเหรียญรูปไข่ เนื้อทองแดงไม่ขอบทอง เหรียญรุ่นนี้ทำขึ้น ๒,๐๐๐ เหรียญ พระครูประกาศญาณสุนทร เจ้าอาวาสวัดกล้วยสร้างแจกผู้ที่ร่วมทำบุญในงานออกช่อฟ้าพระอุโบสถ เมื่อปี ๒๕๒๕

รุ่นที่ ๔, ๕ เป็นเหรียญหลวงปู่ดวนรูปเสนาเนื้อทองแดง ทำขึ้น ๒,๐๐๐ เหรียญ เพื่อแจกผู้ที่ร่วมทำบุญสร้างศาลาพระอภิธรรม ปี ๒๕๒๖

รุ่นที่ ๖ เป็นเหรียญรูปเสนาเนื้อทองแดงขนาดเล็ก ด้านหลังเหรียญเป็นรูปพัศศ ทำขึ้นประมาณ ๕,๐๐๐ เหรียญ เพื่อแจกในงานฉลองพัศศพระครูอินทรวุฒิกรของหลวงปู่ดวน เมื่อปี ๒๕๒๗

เหรียญที่ทำหลังจากหลวงปู่ดวนมรณภาพแล้ว

รุ่นที่ ๑ ทางวัดได้จัดทำเหรียญหลวงปู่ดวน อินทปัญโญ รูปไข่ขึ้น ๒,๐๐๐ เหรียญ เป็นรูปหลวงปู่ดวนนั่งเต็มองค์ เพื่อแจกในงานพระราชทานเพลิงศพหลวงปู่ ในวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๓๑ หลวงปู่คู่ พรหมปัญโญ วัดสระแก อำเภอบึงสามพัน จังหวัดอุทัยธานี อธิษฐานจิตปลุกเสกให้

รุ่นที่ ๒ พระครูประกาศญาณสุนทร เจ้าอาวาสวัดกล้วยของคัมภีร์ปัจจุบัน ได้จัดทำเหรียญหลวงปู่ดวนรูปเสนาขึ้นอีก ๕,๐๐๐ เหรียญ ขนาดเท่าเหรียญรุ่นแรก ปี ๒๔๕๔ เพื่อแจกในงานฌาปนกิจศพ โยมมารดาในปี ๒๕๓๒ เหรียญรุ่นนี้เรียกว่ารุ่นบล็อกแตก เพราะกว่าจะปั๊มเหรียญได้ บล็อกแตก ๓ ครั้ง ทางเจ้าของร้านปั๊มเหรียญ นึกว่าเป็นพระธรรมดา เวลาแกะบล็อกและปั๊มเหรียญ จึงไม่ได้ทำพิธีขอมา แต่เมื่อทำพิธี ขอมาแล้วก็สามารถปั๊มเหรียญได้

รุ่นที่ ๓ พระครูประกาศญาณสุนทร ได้จัดทำเหรียญหลวงปู่ดวน รูปเสนาขนาดเล็กทั้งชนิดทองแดงและเงิน ในวันเสาร์ที่ ๕ เดือนมีนาคม ๒๕๓๖ เนื้อทองแดง ๑,๐๐๐ เหรียญ เนื้อเงิน ๕๐๐ เหรียญ เนื่องในวาระหลวงปู่อาชุรย์ ๘๐ ปี โดยนำบล็อกรุ่นพัศศไปเปลี่ยนด้านหลัง

รุ่นที่ ๔ ปี ๒๕๓๖ พระครูประกาศญาณสุนทร ได้จัดทำเหรียญหลวงปู่ดวนรูปเสนา ขึ้นแจกผู้ที่มา ร่วมทำบุญที่วัดกล้วย ช่วยพัฒนาวัดกล้วย อีก ๒ หมื่นองค์ เหรียญรุ่นนี้เรียกว่ารุ่น ศิล ๕

มีความหมายเพื่อแจกพระเถระเดือนสติประชาชนที่มาร่วมทำบุญให้รู้จักรักษาศีลและบริจาคทาน เป็นปริศนาบอกให้รู้ว่า คนที่มาทำบุญ ที่วัดกล้วยเป็นผู้มีศีล ๕ ทุกคน เหรียญรุ่นศิลป ๕ ได้เข้าพิธีใหญ่ที่วัดพนัญเชิง อยุธยา ปี ๒๕๓๖ และต่อมาวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๓๗ หลวงปู่บุญดา วิสุทธิโณ วัดคลองเกตุ ตำบลคลองเกตุ อำเภอโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี วัย ๘๕ ปี ซึ่งเป็นพระอาจารย์ที่ชาวลพบุรีเคารพมากรูปหนึ่ง ได้มาพักที่วัดกล้วยและได้เมตตาทำพิธีอธิษฐานจิตเหรียญรุ่น ศิล ๕ และวัดอุ้มคงของหลวงปู่ดวนที่มีอยู่ในวัดทั้งหมด ให้มีอานุภาพศักดิ์สิทธิ์ขึ้นอีก

เหรียญรุ่นศิลป ๕ มีความหมายอีกอย่าง คือ ขอชีวิตผู้ที่มาทำบุญกุศลในวัดกล้วย

พระผงสมเด็จและพระผงขุนแผนของหลวงปู่ดวน

พระผงสมเด็จเนื้อว่าน ไม่ทราบว่าเป็นหลวงปู่ดวนสร้างขึ้นจำนวนเท่าใดและมีด้วยกันกี่รุ่นแต่เท่าที่มีหลักฐานยืนยันได้มีเพียง ๓ รุ่น คือ

รุ่นที่ ๑ เป็นพระผงสมเด็จ ขนาดกลาง ข้างหลังพระมีชื่อวัดกล้วย อ.ย ๒๕๑๗ เข้าใจว่ามีขนาดเล็กด้วยแต่หาหลักฐานไม่พบรุ่นนี้เรียกว่า รุ่นสร้างเมรุ

รุ่นที่ ๒ เป็นพระผงสมเด็จว่านสีขาวนวล มีทั้งขนาดกลางและขนาดเล็ก ขนาดกลางนั้น ด้านหลังมีชื่อ วัดกล้วย ว.ก.ย. และ พ. ๒๕๒๑ พระสมเด็จทั้ง ๒ รุ่นนี้ทางวัดไม่ได้สร้างเองอาจมอบหมายให้ผู้อื่นผู้ใดหรือหลวงปู่หินวัดระฆัง ธนบุรี เป็นผู้สร้างเพื่อแจกเป็นที่ระลึกแก่ผู้ร่วมทำบุญสร้างเมรุ

รุ่นที่ ๓ เป็นพระผงสมเด็จเนื้อว่านพิมพ์สมเด็จที่วัดทำขึ้น เมื่อ ปี ๒๕๒๓ มี ๒ ขนาดคือ ขนาดใหญ่และขนาดกลางมีทั้งสมเด็จเนื้ออิฐและไม่สมเด็จเนื้ออิฐ พระชุดนี้หลวงปู่ไม่ได้นำมาแจกผู้ใด ท่านคงปลุกเสกเก็บไว้ในกุฏิ เพิ่งจะเปิดเผยเมื่อท่านมรณภาพแล้วและทางวัดได้นำมาแจกให้ผู้ร่วมทำบุญในงานพระราชทานเพลิงศพท่าน เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๓๑

ส่วนพระอีกพิมพ์หนึ่งเป็นพระผงพิมพ์ทรงแหลม เรียกกันว่า พระขุนแผนหรือพระสมเด็จ ชุ่มเรือนแก้ว สร้างในปี ๒๕๒๓ เช่นเดียวกัน พิมพ์พระสมเด็จนั้นมีจำนวนสร้างทั้งหมดประมาณ ๒,๐๐๐ องค์ ส่วน พระขุนแผนเนื้อว่านสร้างไว้ประมาณ ๔,๐๐๐ องค์ เหตุที่ต้องทำพระขุนแผนเป็นจำนวนมากกว่านั้นเพื่อแจกคนจีน เพราะผู้หญิงชาวจีนนิยมพระขุนแผนมากกว่าพระสมเด็จ โดยให้เหตุผลว่าพระหัวแหลมนั้นดี ทำให้เขาค้าขายเจริญขึ้น ถ้าให้พระสมเด็จมักไม่ใคร่มีใครสนใจ ซึ่งผิดกับพวกผู้ชายและหญิงไทยที่ไม่ชอบ พระขุนแผนด้วยถือเป็นเรื่องเจ้าชู้มหาเสน่ห์มากเกินไป พระสมเด็จและพระขุนแผนของท่าน ทำขึ้นจากผงพระต่าง ๆ ที่หลวงปู่ดวนเก็บสะสมไว้ มีทั้งพระสมเด็จวัดระฆัง ธนบุรี ผงของหลวงพ่อบาน วัดบางนมโค ผงของหลวงพ่อกั่น วัดพระญาติ ผงของหลวงปู่ทา อาจารย์ของหลวงปู่ดวนเอง

เมื่อครั้งหลวงปู่ดวนยังมีชีวิตอยู่ ท่านได้ร่วมทำพิธีปลุกเสกวัดอุ้มคงให้กับวัดต่าง ๆ อยู่เสมอ เช่น วัดประสาธ อ.ย. วัดพุทธสวรรค์ อ.ย. พิพิธพาทย์เกษมเหรียญรุ่นจงทางศึกที่จังหวัดสุพรรณบุรี

เมื่อปี ๒๕๑๑ แม้กระทั่งวัดระฆัง ธนบุรี เมื่อครั้งทำพิธีปลุกเสกวัตถุมงคลครั้งใหญ่ รุ่น ๑๐๐ ปี สมเด็จพระญาณสังวร เมื่อ ปี ๒๕๑๕ ท่านก็ไปร่วมพิธีปลุกเสกด้วย

กาลาอาราธนาพระของหลวงปู่ต๋วน อินทปัญโญ วัดกล้วย อุดรธา พระคาถาสัมพุทธะมหา

สัมพุทธะอัญญาวิชัยจะ พุทธโธเมอัมพาทังปาการัง ทวะทะสัณจะสะหัสสะเก ธัมโมเม อัมพาทัง ปาการัง ปัญจะสะสะหัสสะตานี สังโฆเมอัมพาทังปาการัง นมะมิตระสาอะหัง สัพเพพุทธาจะนาจิตัง เตสังธัมมัญจะสังฆัญจะ สัพเพธัมมาจะนาจิตัง อาทะเรนะ มะมามิหัง สัพเพตังฆะจะนาจิตัง นะ มะการุณญาเวนะ มะอะอุหันตะวา สัพเพอุปัทธะเว อุอะมะ อะเนกา อันตะรายาปี นะ โมพุทธายะ วินัสสันตุ อะเสสะโต ชะธา พุทโธนะ

พระคาถาสัมพุทธะบทนี้ เป็นพระคาถาที่มีคุณานุภาพมาก อาจบันดาลให้เป็นไปได้ทุกประการ ท่านเกจิอาจารย์แต่โบราณกาลมานับถือกันนักหนาแล ทำน้ำมันดักแด้เจ็บไข้ แก่ถูกกระทำคุณผี คุณคน ถูกลมเพ ผมหัก ถูกน้ำมันพราย ถูกคุณไสยทั้ง ๑๒ ภาษา ถูกเสน่ห์ยาแฝด ปีศาจควานได้ทุกประการ แม้เป็นข้าคลั่ง หายสิ้นแล ดันไม้ที่ไม่มีผล ทำน้ำมันดักด้วยพระคาถานี้รศก็มีผลมาแล ถ้าจะสะเคาะลูก ให้เสกน้ำมันดัก ๕ คาบ ถ้าจะปิดพิษงู พิษตะขาบ พิษแมลงป่อง สารพัดพิษทั้งหลาย เสก ๑ คาบ ถึงงูกัดสลบไปแล้วก็ฟื้นขึ้นมาได้ ให้ตั้งมันอยู่ในคุณพระศรีรัตนตรัยจริง ๆ ภาวนาให้จบทุกวัน เกิดสิริมงคลเป็นประดุจกำแพงเพชร กันโรคภัยอันตรายได้ทุกอย่าง

คาถามงกุฎพระพุทธเจ้า (ป้องกันเหตุร้ายต่างๆ)

อิตปิโสเสเตอิ อิตเตพุทธะนาเมอิ อิมณาพุทธะตังโสอิ อิตตังพุทธะปิตติอิ
เป็นคาถาที่หมู่เทพเทวา ได้ถวายความรู้เพื่อป้องกันเหตุร้ายต่างๆ ที่เกิดกับประเทศชาติ
อยู่กับสายฟ้าผ่า อาวุธพระนารายณ์ และพระบรมสารีริกธาตุกับพระครูประภัสร์ญาณสุนทร
เจ้าอาวาสวัดกล้วย เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๒

พระคาถานี้ เป็นคาถาที่สมมติเป็นมหาพิชัยมงกุฎของพระพุทธเจ้า มีคุณานุภาพมาก ใช้เสกน้ำล้างหน้าทุกวันกันโรคภัยไข้เจ็บทั้งปวง ถ้าป่วยเป็นโรคภัยไข้เจ็บเรื้อรังมิรู้หาย ให้เอามะกรูดกับฝักส้มป่อยใส่ลงในขันน้ำมันดัก ทำน้ำมันดักด้วยพระคาถานี้รดหายแล เสกด้วยมงคลรวมกันอันตราย กันผีร้ายได้ทุกชนิด ถ้าผีเข้าอยู่ ให้บริกรรมพระคาถานี้เป่าสิริระ ๓ ทนอยู่มิได้ต้องออกไปแล ใช้เสกไหลแทงผีเข้าก็ได้ ภาวนาเดินไปใน ที่เปลี่ยวหรือที่ที่มีผีดุ ผีหนีหายไปสิ้น มีกล่าวพลอดหลอน เป็นคาถาที่ใช้กับภูตผีวิเศษนัก ไม่ว่าจะเป็นผีชนิดใด ออกสิ้นแล ต้องสวดมนต์ รักษาสิริ ๕ บริจาตกาน

ขอพรพระพุทธองค์สำหรับบุคคลทั่วไปทุกภาค

ท่านที่สวดพระคาถานี้ ตั้งแต่ต้นจนจบ อธิษฐานเป็นประจำ จะสามารถดำรงชีวิตผ่านพ้นภัยพิบัติต่าง ๆ ที่กำลังจะเกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันและในอนาคตได้ ตั้งจิตให้เป็นสมาธิ (กราบพระ ๓ ครั้ง) ตั้งนะโม ๓ จบ

บทอธิษฐานขอพร

พุทธัง ชีวติง ยาวะนิพาทัง สะระณัง คัจฉามิ อิตปิโส ภาคะวา อะระหังสัมมา สัมพุทธโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิภู อะนุตตะโร ปุริสะธัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภาคะวาติ

ธัมมัง ชีวติง ยาวะนิพาทัง สะระณัง คัจฉามิ สะวากขาโต ภาคะวะตา ธัมโม สันติภูมิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ

ตั้งนั้ง ชีวติง ยาวะนิพาทัง สะระณัง คัจฉามิ สุปะฏิปันโน ภาคะวะโต สวาระกะสังโฆ อูหะปะฏิปันโน ภาคะวะโต สวาระกะสังโฆ อูหะปะฏิปันโน ภาคะวะโต สวาระกะสังโฆ สามีจิปปิปปันโน ภาคะวะโต สวาระกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภาคะวะโต สวาระกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง ปิญญักเขตตัง โลกัสสาติ

บทอธิษฐานเพิ่มเติม

อิตปิโส ภาคะวา สะระหัง	อิตปิโส ภาคะวา สัมมาสัมพุทธโธ
อิตปิโส ภาคะวา วิชชาจะระณะสัมปันโน	อิตปิโส ภาคะวา สุคะโต
อิตปิโส ภาคะวา โลกะวิภู	อิตปิโส ภาคะวา อุนตะโร ปุริสะธัมมะสาระถิ
อิตปิโส ภาคะวา สัตถา เทวะ มะนุสสานัง	อิตปิโส ภาคะวา พุทโธ ภาคะวาติ

บทท้าวมหพรหมชั้นจะตมทั้งสี่พระองค์

ปรัตติมัสมิง ทิสภาเค	สันติ ภูตา มะหิทธิกา
เคปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ	อาโรคะเยนะ สุขะนะ จะ
ทักขิมัสมิง ทิสภาเค	สันติ เทวา มะหิทธิกา
เคปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ	อาโรคะเยนะ สุขะนะ จะ
ปัจฉิมัสมิง ทิสภาเค	สันติ นาคา มะหิทธิกา
เคปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ	อาโรคะเยนะ สุขะนะ จะ
อุตตะมัสมิง ทิสภาเค	สันติ ยักขา มะหิทธิกา
เคปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ	อาโรคะเยนะ สุขะนะ จะ
ปริมะทิสัง ชะตะรฎฐ	ทักขิเนนะ วิรูปะโก
ปัจฉิเมนะ วิรูปักโข	ภูเวโร อุตตะรัง ทิสัง

จิตตาโรเต มหาราชา	โลกะปาลา ชะสัสติโน
เตปิ ตุมเห อานุรักขันตุ	อาโรคะเยนะ สุเขนะ จะ
ธากาสัญญา จะ อุมมัญญา	เทวา นาคา ชักขา มะหิทธิกา
เตปิ ตุมเห อานุรักขันตุ	อาโรคะเยนะ สุเขนะ จะ

คาถาทำนํมนต์ หอวังปุต่วน พระคาถาพระอรหันต์ ๘ ทิศ

พุทโธ จะ มัชฌิโมเสฏโฐ	สาริปุตโต จะ ทักขิณ
ปัจฉิเมปิ จะ อานันโท	อุตตะเร โมคคัลลานะโก
โกณจัญญโธ จะ ปุพพะภาเค	พายัพเพ จะ ะวะมปะติ
อุปาสี ะหระคิฏฐาเน	อาตะเณยยะ จะ กัสสะโป
ราหุโลจะเว อิสาเณ	สัพเพ เทพุทธระมังคะลา
โย อุตฺวา ปุชฺโติโลก	นิททุกโข นิรุปัททะโว
มหาเทโว มหาเตโช	ชะยะ โสคติ ภาวันตุเม ฯ

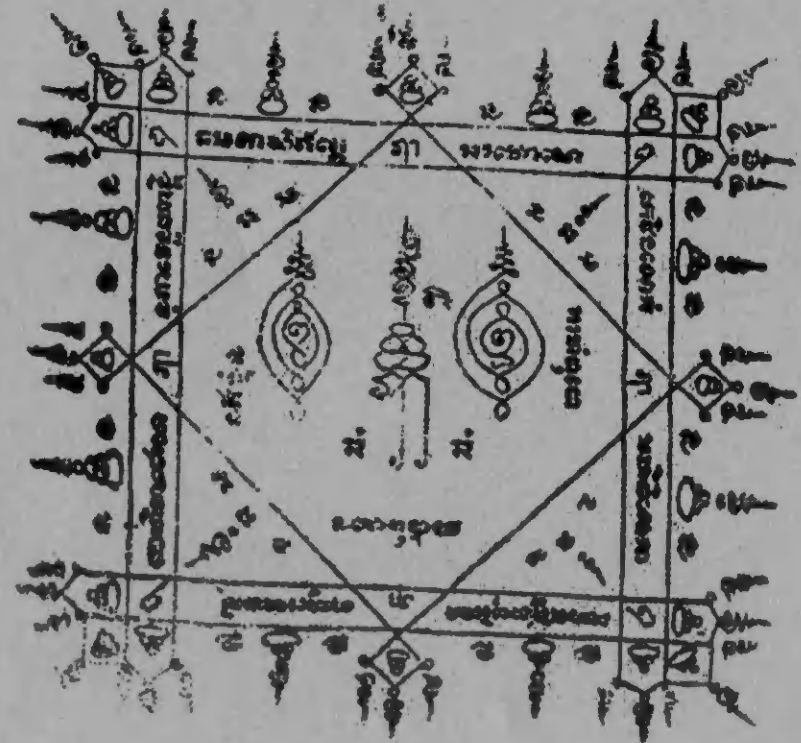
พระคาถานี้ให้ใช้กันไปกับคาถาพระพุทธรเจ้า ๑๐ ทิศ มีอุปเท่ห์วิธีใช้ดังกัน เมื่อว่าคาถาพระพุทธรเจ้า ๑๐ ทิศ แล้วก็ให้ว่าคาถาพระอรหันต์ ๘ ทิศควบไปด้วย

พระคาถาพระพุทธรเจ้า ๑๐ ทิศ

ปะทุมุตตะโร จะ ประพายัง	อาตะเณยยะ จะเรวัตโต
ทักขิณ กัสสะโป พุทโธ	หะระติเม จะ สุมังคะโล
ปัจฉิเม พุทธระตักขี จะ	พายัพเพ จะ เมธังคะโร
อุตตะเร ธากะชะมุณี จะเว	อิสาเณ จะ สะระณังคะโร
ปะฐะวียัง กุกกุสันโธ	ธากาเส จะ ทิปังคะโร
เอเตพะสะ ทิสัพพุทธา	ราชะชัมมัสสะ ปุชฺติดา
นัตถิโรคะภะยัง โสกัง	เขมิง สัมปัตติทาพะกัง
ทุกจะโรคะภะยัง นัตถิ	สัพพะสัคคุ วิชังเสนตุ
เทสัณฺญาณะเนะ สีเลนะ	สัณฺญะเมนะ ทมะเนจะ
เตปิคง อานุรักขันตุ	อาโรคะเยนะ สุเขนะจะ
ธะนาคะคัสสะ พุทธรัสสะ	เมตคัยยัสสะชะสัสติโน
มหาเทโว มหาเตโช	สัพพะโสคติ ภาวันตุเม ฯ

พระคาถานี้ให้ทำนํมนต์ ปาบัคอันตรายโรคภัยทั้งปวงได้สิ้น ใช้สวดภาวนากันโรคภัยที่ จะมาทั้งสิบทิศ มีให้บังเกิดขึ้นได้เลย ถ้าหากเกิดเสนียดจัญไรอุปาทวขึ้น ณ ที่ใด ให้สวดพระคาถานี้ปิดเป่าแล้ว ให้แต่งเครื่องบูชาเทพธิดาประจำทิศตามลักษณะอุปาทวขึ้น ๆ เสียก่อนแล้วจึงสวด พระคาถานี้ปิดเป่าให้ความร้ายกลายเป็นความดี ห้ามกันเสียซึ่งอุปัทวันตรายต่าง ๆ *****

ยันต์มหาอาภรณ์ของหลวงปู่ด่อน อินทปัญโญ

วิระไชโย วิโรจนายัง วิระหังสา วิรทาสา วิรทาสี
 มานีมานรพุทธสวาโหม
 ที่ระฤก ฤคักถ้วย
 พุทธศักราช ๒๔๙๔